

מ"ת 12445/11/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד פריג

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 12445-11-17 מדינת ישראל נ' פריג(עציר)
תיק חיצוני: 524328/2017

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י התובעת טלי כהן
נגד	
משיבים	מוחמד פריג (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אביב ניר (סנ"צ)

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום חמור שם ייוחסו לו עבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה, מהירות בלתי סבירה, נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאות שוטר במדים ועבירות נוספות כמתואר בכתב האישום.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועיקר הדיון בפני נסוב סביב שאלת מסוכנותו של המשיב.

בעוד ב"כ המשיב הפנה לתסקירו של שירות המבחן למבוגרים, לתהליך השיקומי בו מצוי המשיב והמלצת השירות לאפשר שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, ביקשה ב"כ המדינה להורות על מעצרו של המשיב ללא כל חלופה נוכח מסוכנותו שבאה לידי ביטוי באירוע המתואר בכתב האישום כאשר ברקע המדובר באסיר ברישיון שמאסר מותנה מרחף מעל ראשו.

חומר החקירה הוגש לעיוני ולהלן החלטתי:

צודקת התובעת כי המקרה שבפני חריג ב"נוף" הבקשות למעצר עד לתום ההליכים בתחום התעבורה.

אין המדובר בעוד פרשיה של נהיגה בזמן פסילה, אלא באירוע חריג מבחינת תיאורו העובדתי בכתב האישום.

בפרשה זו המשיב הוא אסיר ברישיון אשר זכה לקיזוז שליש מתקופת מאסרו (תקופה בת 50 חודשי מאסר) אשר נגזרה עליו בית היתר בשל ביצוע עבירה של נהיגה פוחזת ברכב.

אף שמאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים תלוי נגדו, ואף שמצוי הוא תחת סכנת הפקעת שליש מתקופת

מאסר כוללת בת 50 חודשים, בחר המשיב להפר את האמון אשר ניתן בו ונהג ברכב בעודו תחת פסילה פעילה.

המדובר בפעם השלישית בה מבצע המשיב עבירה זו כאשר בארבע פעמים נוספות נהג ברכב כבלתי מורשה לנהיגה.

אם לא די בכך, הרי שעצם הנהיגה בפרשה זו כללה ביצוע עבירות נלוות לכאורה ובכלל זה סיכון חיי אדם, אי ציות לאות שוטר במדים אשר ניהל אחרי המשיב מרדף פרוע ברחובות רהט, נהיגה במהירות בלתי סבירה והכל אגב יצירת סכנה של ממש לכל משתמשי הדרך סביבו.

ביקשתי לקבל לידי את תיק החקירה טרם תינתן החלטתי הסופית.

קריאת התיק החמירה עד מאד בעיני את מצבו של המשיב:

מהעדויות שנאספו בתיק החקירה, עולה תמונת מצב של נהיגה פרועה על ידי המשיב אגב סיכון ילדים שהיו במקום, אי ציות להוראות ברורות של שוטרים אשר פעם אחר פעם קראו למשיב לעצור, והכל כאשר המשיב תחת פסילה פעילה ולמעשה אסיר המחזיק ברישיון הכולל תנאים מגבילים.

נכון כי תסקירו של שירות המבחן הוא תסקיר עומק הנותן תמונת מצב טובה ביחס למשיב ונכון עוד כי שירות המבחן מצא הצדקה לאשר את החלופות המוצעות ככאלה שיש בהן כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

לשיטת שירות המבחן, אמו, אחותו וקרוב משפחה נוסף יכולים להוות דמויות בעלות סמכות לפיקוח אפקטיבי בפרשה זו.

יחד עם זאת, ולמרות המלצות שירות המבחן, לא מצאתי בקריאת התסקיר ובמיוחד בהתנהגותו של המשיב בפרשה זו משום יכולת של בית המשפט לסמוך או לתת אמון במשיב עצמו כי יכבד את תנאי השחרור אם יוגדרו כאלה על ידי, ואסביר דברי:

עסקינן במי שקיבל רק לפני פחות מחצי שנה את אמון ועדת השחרורים וכל שהיה מוטל עליו הוא לקיים את תנאי השחרור שלו על מנת שיוכל להיות אדם חופשי.

המשיב כבר היה בעיצומו של תהליך שיקומי (על פניו מוצלח) אך בסופו של יום, התברר כי תהליך זה קרס באחת עת החליט המשיב לנהוג ברכב בזמן פסילה ולאחר מכן להימלט אגב מרדף פרוע משוטרים תוך סיכון חיי אדם סביבו.

הראיות להתנהגות המשיב כמתואר לעיל טובות ומבוססות בתיק החקירה.

צודק ב"כ המשיב כי מעצר עד לתום ההליכים כאשר בתיק תעבורה עסקינן הוא החריג ולא הכלל.

יחד עם זאת, במספר החלטות אשר ניתנו לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי באר-שבע, נעצרו עברייני תנועה עד

לתום ההליכים והכל כאשר הנסיבות הצדיקו זאת (ראה בעניין זה את עמ"ת

16396-01-16 חאלד דגמש נגד מדינת ישראל, עמ"ת 16650-01-16 אלעד בודהנה נגד מדינת ישראל,

עמ"ת 2906-01-15 מד"י נגד מחמד קרעאן).

אני סבור כי רף המסוכנות בפרשה שבפני, אותו יצר המשיב בהתנהגותו, חורג מכל יכולת של בית המשפט לאיין מסוכנות זו בדרך של חלופת מעצר.

שקלתי האם נכון או אפשרי לאפשר את המשך המעצר בדרך של איזוק, אך מאחר והמשיב שהה כבר בתנאי איזוק (ולו חלקי) בחודשים האחרונים ואף שלא הפר את פרקי החלונות, בכל זאת ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, נחה דעתי כי אין המדובר בחלופה ראויה לפרשה זו.

אני סבור כדעת המדינה כי בפרשה זו חובה להגן על הציבור על ידי השארת המשיב מאחורי סורג ובריח ואין בנמצא חלופת מעצר אשר יכולה לאיין את מסוכנותו.

אני מקבל את הבקשה ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.